

De Forretninger, som ved en slig Termin bliver at afvikle, kan optræde i følgende Kombinationer:

1. Den enkelte Kontraktsafslutning mellem tvende: A sælger til B, og B køber af A til samme Pris — Forretningen kan kun opfyldes ganske som en Kontantforretning pr. straks, nemlig ved at Sælgeren paa den aftalte Terminsdag levere Værdipapiret, og Køberen betaler det.
2. Kædehandler: A sælger B en bestemt Post af et bestemt Værdipapir til 160, B sælger det videre til C f. Eks. til 158, C til D f. Eks. til 162, D til E f. Eks. til 166, E til F f. Eks. til 156.

Naar der ikke findes nogen Likvidationsindretning, kan disse Handler kun opfyldes derved, at A leverer til B, B til C, C til D, D til E og E til F. B, C, D og E kan først levere, naar de selv er kommet i Besiddelse af den paagældende Post Værdipapirer. Værdipapirerne vandrer saaledes til ingen Nytte fra Haand til Haand, medens en direkte Levering fra A til F aabenbart er den eneste Levering, som er nødvendig. Vanskeligheden bestaar imidlertid deri, at A udelukkende har haft at gøre med B og F udelukkende at gøre med E, saaledes at A og F ikke behøver at ane hinandens Eksistens — enhver kender kun sin umiddelbare Eftermand, og for den sidste (F) er alle Formændene undtagen een ubekendte. Alle Likvidationsmetoders Hovedopgave er derfor at bringe den første Sælger (Leverandøren) i Forbindelse med den sidste Køber, saaledes at Leveringen sker mellem disse med Omgaaelse af Mellemliddene.

3. Ring-Handler: A sælger til B til 160, B sælger videre til C til en eller anden Pris, C videre til D, D videre til E og E igen til A f. Eks. til 156.

Atter her viser det sig, at Papirernes Vandring fra Led til Led er overflødig: den første Sælger og den sidste Køber er den samme, nogen Levering behøver altsaa ikke at finde Sted — og det er derfor Likvidationens Sag at udskille Ringene, saaledes at disses enkelte Led befries fra Leveringen.

Likvidationens Opgave er altsaa at forene den første Sælger med den sidste Køber under Udskillelse af Ringe og af alle Led i Kædehandler, som er, hvad man i Tyskland kalder »glatt gestellte«, idet de baade er Sælger og Køber af den samme Post, blot til forskellige Priser.

En Likvidationsindretning, der er, som den bør være, vil imidlertid foruden at løse denne Opgave tillige 1) lette de effektive Leveringer, som til sidst bliver tilbage, samt 2) besørge Beregningen af Priserne, endelig ogsaa 3) besørge Leveringen (og Betalingen).

I Praksis foregaar det nu paa forskellige Maader, hvoraf nogle naturligvis er mere børsteknisk fuldendte end andre. Hvad det kommer an paa, er, at Likvidationen organiseres og centraliseres. Dette kan ske ved, at Børsen *selv* foranstalter en Likvidation — saaledes i Paris, hvor Mæglerkorpset indtager en dominerende Stilling, og paa London og Liverpool Børser, hvis Deltagere danner en Forening. Det kan ogsaa ske saaledes, at bare Deltagerne i *Børsterminshandelen* danner en Forening, som overtager Afviklingen, hvad der er Tilfældet paa Frankfurter- og Berlinerbørsen. Men paa den sidste har denne Forening overdraget den praktiske Gennemførelse af Likvidationen til et Bankforetagende.

Foreningen af den første Sælger med den sidste Køber med Udskillelse af Mellemlid og Ringe kan foregaa paa forskellig Vis, nemlig enten ved Anvendelsen af saakaldte *tickets* eller ved, at et Likvidationskontor, til hvilket alle Købs- og Salgsordrer opgives, udfinder og fastsætter enhver Deltagers Salgs- eller Købesaldo. I første Tilfælde (London og Liverpool) udsteder Sælgeren en saakaldt *ticket*, hvori han erklærer sig beredt til at